

Yunusun Altın Kabuęu

Ebru Mina TOMURCUK

Yunusun Altın Kabuđu

Ebru Mina TOMURCUK

Pip adlı genç yunus, engin mavi okyanusta yaşıyordu. Pürüzsüz mavi-gri derisi, daha açık renkli bir karnı, yuvarlak bir burnu ve küçük, kıvrık bir sırt yüzgeci vardı. Parlak koyu gözleri merakla ışıldıyordu. Evinin yakınındaki mercan kayalığını keşfetmeyi çok severdi. Güneşli bir sabah, parlak baloncukların peşinden giderken kumun içinde bir şeyin parıldadığını gördü.

Bu, yüzgecinin yanına sığacak kadar küçük, altın bir kabuktu. Kabuğun parıldayan sarmal çıkıntıları vardı ve iç kenarı inci gibi pembeydi. Açıklığından küçük müzik notaları kıvılcımlar gibi süzülüyordu. Pip onu yakınına tuttuğunda kabuk tatlı, yumuşak bir melodi mırıldanmaya başladı. Şarkı Pip'in kalbini sıcacık ve mutlu hissettirdi.

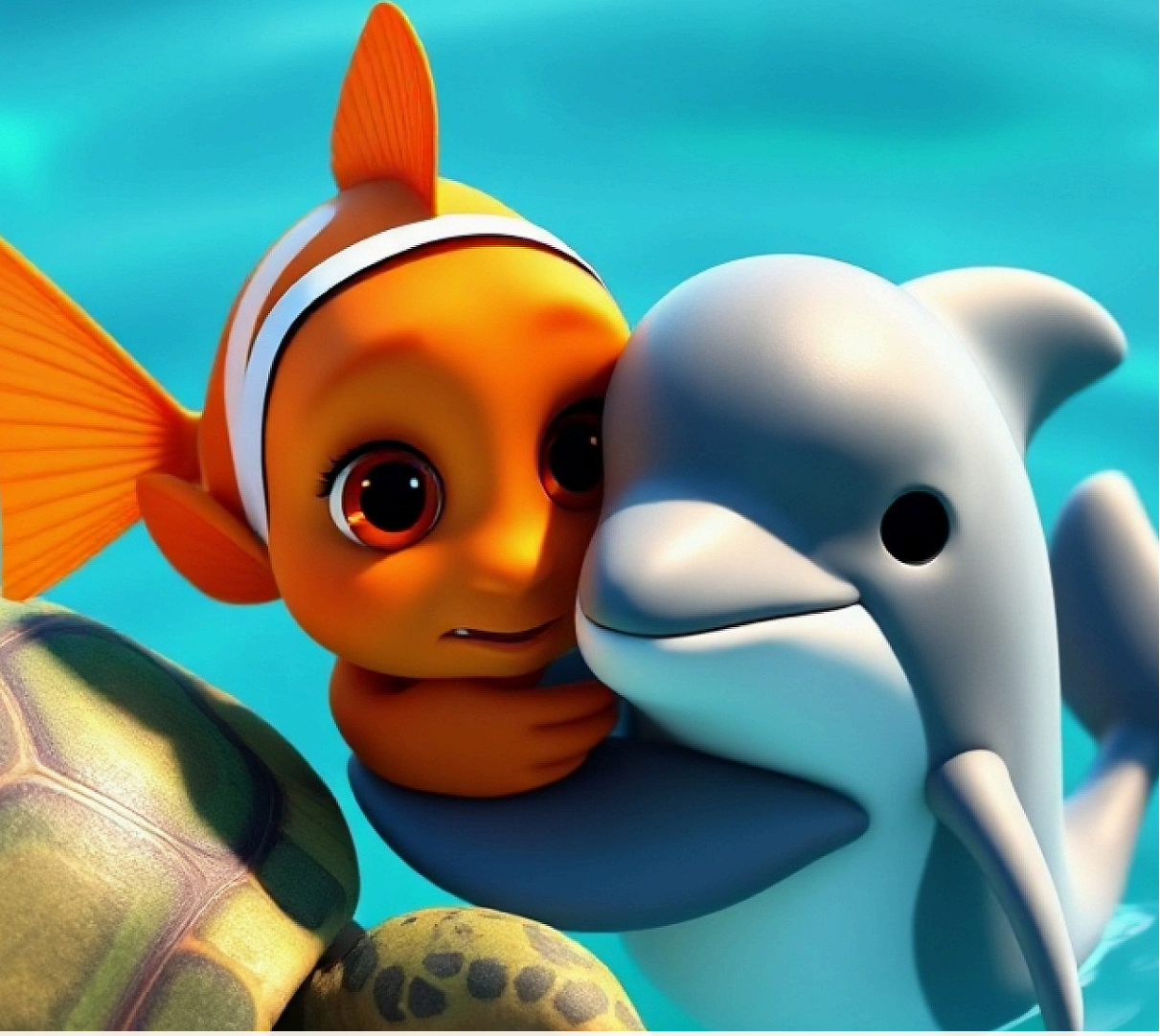
Pip altın kabuğu yüzgecinin yanına sıkıştırdı ve kabuk hafifçe parladı. Kabuğun şarkısını dinleyerek okyanusta yüzdü. Melodi sanki "Beni izle, beni izle" diyordu. Pip nereye götürdüğünü merak etti. Kuyruğunu çırpıp uzun yosunların olduğu bir yere doğru yüzdü. Orada, yardım isteyen küçük bir ses duydu.

Yosunların arkasında Tilly adında küçük, turuncu bir balık saklanıyordu. Endişeli kocaman gözleriyle Pip'e baktı. "Kayboldum," diye fısıldadı. "Sürümü bulamıyorum." Pip ona altın kabuğu gösterdi. "Dinle," dedi. Kabuğun melodisi etraflarında süzüldü ve Tilly'nin küçük yüzgeçleri titremeyi bıraktı. "Çok güzel," dedi.

Kabuğun şarkısı biraz daha yükseldi ve Tilly'nin baloncuk izi parıldadı. "Sanırım artık yolu biliyorum," dedi. Pip ve Tilly müziği takip ederek birlikte yüzdüler. Kabuğun parıltısı suyu küçük bir fener gibi aydınlattı. Kısa süre sonra birçok kuyruğun suyu sıyrma sesini duydular. Tilly'nin turuncu balık sürüsü yanlarına geldi. "Tilly! Döndün!" diye bağırdılar.

Tilly küçük yüzgeçleriyle Pip'e sarıldı. "Teşekkürler, Pip! Kabuğun şarkısı beni eve getirdi!" Pip dostça, yukarı kıvrık gülümsemesiyle gülümsedi. Kendini gururlu ve mutlu hissetti. Ama yüzüp uzaklaşmadan önce yavaş, derin bir iç çekiş duydu. Ses yakındaki büyük, yeşil-kahverengi bir şeyden geliyordu. Pip kim olduğunu görmek için yaklaştı.

Sheldon adında yaşı bir deniz kaplumbağası bir kayanın üzerinde dinleniyordu. Buruşuk gri-yeşil yüzü yorgun görünüyordu ve desenli kabuğunun üzerinde küçük bir yosun tutamı vardı. "Günlerdir yüzüyorum," dedi. "Koyuma dönüş yolunu hatırlayamıyorum." Pip altın kabuğu uzattı. "Şunu bir dinle," dedi nazikçe.

Kabuk yeniden tatlı melodisini söylemeye başladı. Sheldon'ın yarı kapalı, sevecen gözleri daha da açıldı. "Ah, o ses!" dedi. "Bana evimi hatırlatıyor." Sheldon yavaşça ve dikkatlice Pip ile kabuğu takip etti. Müzik onları suyun içinden geçirdi. Yüzerlerken Sheldon Pip'e okyanusla ilgili hikâyeler anlattı. "Senin kalbin çok iyi," dedi.

Kabuğun şarkısı değışti ve Pip küçük bir ıgık duydu. Kk bir denizati deniz imenlerine dolanmıřtı. "Yardım edin!" diye seslendi. "Kayboldum ve sıkıřtım!" Pip ve Sheldon hemen yanına gitti. Kabuğun melodisi yumuřaka alarak denizatını sakinleřtirdi. Pip onu nazıke zd. "Teřekkrler!" dedi. "Ben Sandy. Mzik kendimi cesur hissettirdi."

Sandy onlara katıldı ve kabuğun şarkısı güçlendi. Diğer yunuslar şarkıyı duyup görmeye geldiler. Daireler çizerek yüzdüler, tıklayıp cıvıldayarak eşlik ettiler. Müzik herkesi bir araya getirdi. Tilly'nin sürüsü etraflarında hızla yüzdü ve Sheldon gülümsedi. "Kabuğun büyüğü hepimizi bir araya getiriyor," dedi Pip. Okyanus mutlu seslerle doluydu.

Aniden kabuğun melodisi deęiřti. "Eve kadar beni izle" der gibi yeni bir ezgi aldı. Sheldon'ın gözleri parladı. "Bu řarkıyı biliyorum!" dedi. "Bu benim koyunun řarkısı." Kabuk onları mercanlardan oluřan bir labirentten geirdi ve kısa süre sonra Sheldon'ın sıcakık koyunu gördüler. "Evimdeyim!" diye sevindi. "Teřekkürler, Pip!"

Sonra kabuk farklı bir melodi söyledi ve denizatı Sandy onu tanıdı. "Bu benim deniz çimeni çayırım!" dedi. Müziği takip ettiler ve Sandy ailesini buldu. "Yaşasın!" diye bağırdı. "Kabuk beni eve getirdi!" Tilly'nin sürüsü sevinçle bağırdı. Bütün yunuslar birlikte şarkı söyledi ve okyanus neşeli müzikle doldu. Pip'in içi ısındı.

Pip altın kabuğun sadece bir hazine olmadığını anladı. O, okyanustaki herkesi birbirine bağlayan bir yoldu. Kabuğun şarkısı arkadaşların evlerini bulmasına yardım ediyordu. Pip kabuğu yakınına tuttu ve müziğini herkesle paylaşmaya söz verdi. "Sen sadece bir hazine değilsin," diye fısıldadı kabuğa. "Sen bir arkadaşsın." Kabuk, anlamış gibi daha da parladı.

O günden sonra Pip ve altın kabuk okyanusun her yerinde tanındı. Ne zaman bir canlı kayboldu, kabuğun melodisi onu eve götürürdü. Diğer yunuslar da şarkıyı öğrenip söylediler. Okyanus müzik ve dostlukla doluydu. Pip kabuğun arkadaşların her zaman evlerini bulmasına yardım edeceğini biliyordu. Ve neşeli gülümsemesiyle gülümsedi.

Pip altın kabuğu her yere yanında taşıdı. Kabuğun melodisi evi ve mutluluğu anlatıyordu. Tilly, Sheldon ve Sandy onun en iyi arkadaşları oldular. Sık sık mercan kayalığının yakınında buluşup birlikte şarkı söylediler. Okyanus onların neşeli ezgileriyle yankılandı. Müzik hepsini birbirine bağladı ve kabuğun büyüsü onları güvende ve mutlu tuttu.

Ve böylece, pürüzsüz mavi-gri derisi ve dostça yukarı kıvrık ağzı olan genç yunus, en büyük hazinenin arkadaşları bir araya getiren müzik olduğunu öğrendi. Altın kabuk hâlâ tatlı melodisini söylüyor ve kaybolan deniz canlılarını evlerine götürüyor. Pip, okyanusta her zaman bir evi olacağını ve tüm arkadaşlarının da olacağını biliyor.